

A tanulmányút előtt az ADFC neve azon túl, hogy a németek kerékpáros klubja, és több mint 100.000 ezer tagot számlál, nem sokat mondott nekem. A 4 napos kiruccanásunk szakmai csúcspontja elég tüzetesen megismertetett minket a szervezet 30 éves fejlődésével, annak jelenével, felépítésével és működésével. Azt hiszem 100%-ban megkaptuk, amiért mentünk.

Ezen túl elmondhatjuk az ott dolgozók kitűnő házigazdák és végtelenül kedvesek. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a fűrésztő szakmai napot követő sörözésnél Gyuri egy spontán "Kégli!" felkiáltással felajánlotta, hogy vásárlás után menjünk fel hozzájuk főzni. Így egy kellemes beszélgetős, borozós, vacsizós estben méltó véget ért a nap, amit ezúton is nagyon köszönök neki, és Emesének, a szakácsnénknak.

Másnap az informális program keretében bringákat kölcsönöztünk és bejártuk a várost. Bréma csodaszép, egy kis ékszeres doboz. Az óváros sűrű, apró házai, és az azt körülölelő szecessziós városrészek teljesen elbájoltak. Persze nem maradt ki a szakmázás sem.

Láttunk a hazai közlekedéstervezőknek példaértékű kerékpáros infrastruktúra megoldásokat, körforgalmat, ahol, miután behajtott végig a bringásnak van elsőbbsége, hidat, ahol az autós és kerékpáros forgalom szintben van elválasztva, és sok-sok lelkes biciklistát a helyi viszonyokban igen ritka havas-jegyes időjárásban (a golf áramlatnak köszönhetően Brémában nagyon ritkán esik a hó, cserébe annál többet az eső). Este a hostelben János készített nekünk vacsorát, azután készülődtünk a hazautazásra. Mint ahogy odafele, haza is reggel 6kor indult a kisbusz, hogy 12 óra alatt átszeljük fél Európát.

A sok hideget és a még több fázást leszámítva remekül alakult a kirándulás.